

Předběžné otázky

1. a) Pokud podnikatel, který obchoduje s určitým zbožím nebo službami (dále jen „zadavatel reklamy“) využije možnost zadat si u provozovatele internetového vyhledávacího heslo [při reklamě přes internet je možné využít možnost přihlásit ve vyhledávacích, jako je Google, za úplaty takzvaná hesla. Pokud se do vyhledávacího zadá takovéto heslo, objeví se odkaz na webovou stránku zadavatele reklamy nebo seznam nalezených stránek nebo také ukazatel vpravo na stránce s výsledky pod nadpisem „sponzorované odkazy“], které odpovídá ochranné známce přihlášené jinou osobou (dále jen „majitel ochranné známky“) pro podobné zboží nebo služby, a zadané heslo – aniž by to pro uživatele vyhledávacího bylo zřejmé – vede k tomu, že tento uživatel internetu, jenž dané slovo zadá, nalezne na seznamu výsledků provozovatele vyhledávacího odkaz na webovou stránku zadavatele reklamy, představuje to používání přihlášené ochranné známky zadavatelem reklamy ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 89/104/EHS ⁽¹⁾?

b) Hraje přitom roli, zda je odkaz

— uveden na obvyklém seznamu nalezených stránek nebo

— v části určené reklamě, která je jako taková označena?

c) Hraje přitom roli, zda

— zadavatel reklamy již v rámci odkazu na webové stránce provozovatele vyhledávacího skutečně nabízí zboží nebo služby, které jsou stejné jako zboží a služby, pro které je zapsána ochranná známka, nebo

— zadavatel reklamy skutečně nabízí zboží nebo služby, které jsou stejné jako zboží a služby, pro které je zapsána ochranná známka, na vlastní webové stránce, na kterou uživatel internetu [z otázky 1a)] může být „přesměrován“ (hyperlinking) prostřednictvím odkazu na webové stránce provozovatele vyhledávacího?

2. Pokud bude odpověď na otázku 1 kladná: může článek 6 směrnice, obzvláště čl. 6 odst. 1 písm. b) a c), vést k tomu, že majitel ochranné známky nemůže zakázat používání uvedené v otázce č. 1, a pokud ano, za jakých okolností?

3. Pokud bude odpověď na otázku 1 kladná: je použitelný článek 7 směrnice, pokud se nabídka zadavatele reklamy, jak byla uvedena v otázce 1, vztahuje na zboží, které bylo uvedeno na trh Společenství majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem pod ochrannou známkou uvedeno v otázce 1?

4. Platí odpovědi na výše uvedené otázky i pro v otázce 1 uvedená a zákazníkem reklamy přihlášená hesla, ve kterých se ochranná známka úmyslně píše s malými pravopisnými chybami, čímž se stává vyhledávání pro veřejnost užívající internet účelnější, pokud se má za to, že ochranná známka je na webové stránce zadavatele reklamy uvedena správně?

5. Pokud odpověď na výše uvedené otázky vede k tomu, že se nejedná o používání ochranné známky ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice: mohou pak členské státy ve vztahu k používání hesel, jako je používání dotčené v projednávaném případě, podle čl. 5 odst. 5 směrnice v souladu s ustanoveními, platnými v těchto státech, o ochraně před používáním označení k jiným účelům než k rozlišování zboží nebo služeb, poskytnout bez dalšího ochranu před používáním tohoto označení, kterým je podle názorů soudů těchto členských států bez opodstatněného důvodu nedovoleně využívána nebo nepříznivě dotčena rozlišovací způsobilost či dobré jméno ochranné známky, nebo přitom pro vnitrostátní soud platí meze práva Společenství, které souvisí s odpověďmi na výše uvedené otázky?

⁽¹⁾ První směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Žaloba podaná dne 17. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-560/08)

(2009/C 55/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán, D. Recchia a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají

— z čl. 2 odst. 1, čl. 3 odst. 1 a 2, článků 4 a 5 směrnice Rady 85/337/EHS ⁽¹⁾ o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, pokud jde o samostatné projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 v úsecích 1, 2 a 4; z čl. 6 odst. 2 a článku 8 směrnice 85/337/EHS, pokud jde o samostatné projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 v úsecích 2 a 4 a z článku 9 směrnice 85/337/EHS, pokud jde o samostatné projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 v úsecích 1, 2 a 4;

- z čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS⁽¹⁾ ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve spojení s článkem 7 uvedené směrnice, pokud jde o samostatné projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 v úsecích 1, 2 a 4 ve vztahu k oblasti zvláštní ochrany ptáků ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio“;
- ze směrnice 92/42/EHS, tak jak je vyložena v rozsudcích Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-117/03 a ze dne 14. září 2006 ve věci C-244/05, jakož i z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice, pokud jde o samostatné projekty rozšíření nebo úpravy silnice M-501 v úseku ve vztahu k lokalitě, která je určena za lokalitu významnou pro Společenství ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama“ a v úsecích 2 a 4 ve vztahu k lokalitě, která je určena za lokalitu významnou pro Společenství ES3110007 „Cuencas de los ros Alberche y Cofio“;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Návrh podaný Komisí se vztahuje k projektům, které byly schváleny nebo v každém případě prováděny španělskými orgány, pokud jde o rozšíření nebo úpravu okresní silnice M-501 (Comunidad de Madrid). Komise má za to, že Španělské království nesplnilo, pokud jde o uvedené projekty, povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 85/337 v původním nebo pozměněném znění a ze směrnice 92/43, tak jak je vyložena v rozsudcích Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-117/03 a ze dne 14. září 2006 ve věci C-244/05.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-565/08)

(2009/C 55/19)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a L. Prete, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že zavedla ustanovení, která advokátům ukládají povinnost dodržovat maximální sazby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES,
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Stanovení závazných maximálních sazeb pro soudní a mimosoudní činnosti advokátů představuje omezení svobody usazování ve smyslu článku 43 ES, jakož i omezení volného pohybu služeb ve smyslu článku 49 ES. Závazný tarifní sazebník, který má být použit nezávisle na druhu vykonaného úkonu, na práci nezbytné pro jeho provedení a na nákladech vynaložených na jeho realizaci, může totiž způsobit, že italský trh s právními službami nebude pro zahraniční podnikatele atraktivní. Advokáti usazení v jiných členských státech jsou tedy odrazováni od usazování v Itálii nebo od toho, aby tam dočasně poskytovali vlastní služby.

Zprvce, je to z důvodu, že povinnost přizpůsobit se novému systému tarifikace (který je ostatně velmi složitý) zahrnuje dodatečné náklady, které mohou bránit výkonu základních svobod uznaných ve Smlouvě.

Zadruhé, maximální hranice tarifního sazebníku představuje další překážku volného pohybu právních služeb v rámci vnitřního trhu, neboť brání tomu, aby činnosti vykonávané advokáty usazenými v jiných členských státech než Itálii byly řádně odměňovány, a tedy takové advokáty, kteří požadují odměnu vyšší než odměnu stanovenou italskou právní úpravou v závislosti na vlastnostech italského trhu, odrazují od toho, aby v Itálii dočasně poskytovali vlastní služby, nebo aby se v takovém státě usadili.

Konečně přísnost italského systému tarifikace brání advokátům (včetně advokátů usazených v zahraničí) v tom, aby činili nabídky *ad hoc* v konkrétních situacích nebo pro jednotlivé klienty, například nabízeli soubor určitých právních služeb za stanovenou cenu nebo nabízeli soubor právních služeb poskytovaných v různých členských státech v rámci společného sazebníku. Italské právní předpisy tedy mohou vést ke ztrátě konkurenceschopnosti, pokud jde o advokáty usazené v zahraničí, neboť je zbavují účinných technik pronikání na italský právní trh.

Krom toho se nezdá, že je sporné opatření vhodné k dosažení cílů obecného zájmu stanovených italskými orgány, ani že je za tímto účelem nejméně omezující. Konkrétně se nezdá, že je toto opatření vhodné za účelem zajištění přístupu k soudu pro méně majetné osoby nebo k zajištění ochrany příjemců právních služeb nebo také k zajištění řádného výkonu spravedlnosti. Nezdá se ani, že je toto opatření přiměřené vzhledem k tomu, že existují jiná opatření, která se jeví podstatně méně omezující ve vztahu k advokátům usazeným v zahraničí, rovněž tak (nebo více) vhodná ke sledování cílů ochrany stanovených italskými orgány.